

[Elsebeth Kock-Petersen]

spekt, heller ikke hos de unge, hvis man i begyndelsen ikke rigtig tager sig af det. Og her taler jeg ikke om, at vi skal til at sætte de unge i fængsel, men jeg taler om, at der gennem et bedre samarbejde med de sociale myndigheder må iværksættes nogle foranstaltninger, så de unge kriminelle også bliver klar over, at det faktisk er alvor.

En hurtigere afsoning er tidligere blevet drøftet, og ministeren har sat forskellige ting i værk på det område. Stramningen af våbenlovgivningen eller det, at man vil have flere ting med i våbenlovgivningen, er også blevet nævnt. Selvfølgelig kan man have mange diskussioner om, hvor lange knivene må være osv., og man kan tage situationer frem, der virker lidt besynderlige, spørgsmålet, om man nu ikke må gå rundt med en køkkenkniv eller en arbejdskniv, eller hvad det nu er. Jeg mener nu, der er al mulig grund til, at vi ser på våbenlovgivningen, for jeg tror ikke, at vi skal bruge den slags argumenter, som jeg nævnte før, til at forhindre, at det bliver almindeligt udstyr, om jeg så må sige, at gå rundt med knive.

Jeg er også glad for den oplysning, ministeren kom med i sin redegørelse om, at man gennem et hurtigtarbejdende udvalg vil se på de regler, der gælder for dette, at der er nogle, der tager bygninger i besiddelse, uden at de har lov til det. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at hvis Københavns Kommune ikke selv kan finde ud af det, så må vi jo herinde i Folketinget være dem behjælpelige.

Så vil jeg godt til sidst nævne spørgsmålet om strafferammer og sanktioner. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at vi også må se på, om vi skal have højere straffe. Vi kan til hver en tid diskutere, hvor meget det hjælper på den ene eller på den anden måde. Det kan vi med alle de ting, jeg har nævnt, og det kan vi med alle de ting, andre har nævnt. Det er vel stort set umuligt at sætte noget helt konkret på det, og derfor er der også brug for, at vi på det område får nogle bedre oplysninger frem. Hvor mange falder tilbage i forbrydelse, efter at de har været igennem en sanktion? Hvor mange bliver ved på den kriminelle løbebane? Og hvis der er tale om, at alle vore gode intentioner om motivationer og resocialisering ikke virker, må det også være naturligt at se på nogle strafferammer, der kan være med til at virke præventivt.

Jeg skal til sidst sige, at vi ikke kan stemme for Fremskridtspartiets dagsorden. Det fremgår vel også af mit indlæg, at vi faktisk ikke mener, at det er det forslag fra Fremskridtspartiet, der kan være med til at løse problemerne.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg vil ikke have, det skal stå uimodsagt heroppe fra Tingets talerstol, at jeg skulle have givet udtryk for eller det kunne komme til at lyde, som om jeg havde givet udtryk for, at det alene er de materielle levekår, der spiller en rolle for, om folk bliver kriminelle eller ej, for det mener jeg ikke. Hvis jeg har udtrykt mig sådan, har jeg udtrykt mig forkert. Men jeg ved, der er en sammenhæng mellem folks levekår og den kriminalitetsstatistik, vi kan se.

Jeg prøvede i mit indlæg udtrykkelig også at opholde mig ved de normer, der har udviklet sig. Jeg nævnte tre forskellige ungdomsgrupper ved navn – navne, som de selv bruger – og prøvede at vise, hvordan der i de grupper havde udviklet sig nogle normer, som er i modstrid med de normer, vi andre lever efter og giver udtryk for, og jeg sluttede mit indlæg med at advare os alle sammen mod at være ligeglade med, hvad vores børn og unge bliver udsat for. Jeg opfordrede os alle sammen til at interessere os for, hvad det er, vore børn og unge bliver udsat for, når de bliver udsat for vold i medier eller andre steder i samfundet. Hvad giver vi dem af modforestillinger, hvad giver vi dem af modkultur til de voldsting, de får smidt i hovedet? Det har ikke noget med penge at gøre. Det har noget med holdninger at gøre, og jeg mener, det er et ansvar for os alle sammen, uanset om vi er forældre eller bedsteforældre, pædagoger, lærere, fritidsarbejdere, eller hvad vi måtte være, at gå ind og hjælpe vore børn og unge til at få modbilleder. Det er ikke kun et spørgsmål om materielle kår. Det er i høj grad et spørgsmål om holdninger, men det er også et spørgsmål om materielle goder.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg tror egentlig, fru Elsebeth Kock-Petersen godt forstår, hvad det er for et synspunkt, der ligger bag den opfattelse, fru Ebba Strange og